

KAZALO

ŠOLSKA HIMNA	4
UVODNA BESEDA	5
PO SLEDEH ŠOLSKE KRONIKE	6
a) Začetki šolstva v Štorah in na Lipi	
b) Prvo desetletje	
c) Drugo desetletje	
d) Tretje desetletje	
e) Četrto desetletje	
f) Peto desetletje	
SPOMINI ŠE ŽIVIJO	15
- Moje delo na Osnovni šoli Štore (Vinko Pevcin)	
- Pouk na OŠ Štore v času pionirske organizacije (Jožica Gorjup)	
- O začetkih celodnevne osnovne šole v Štorah (Anica Rovšnik)	
- Spomini na službena leta (Fanika Opalič)	
- Zgodovina šolskega svetovalnega dela na OŠ Štore (Zdenka Grafenauer Konšak)	
- Jubilejni spomini na šolo (Betka Vrbovšek)	
- Dogodek izpred 50 let (Jožica Gorjup)	
ŠOLA DANES MALO DRUGAČE – PONOSNI SMO, DA SMO:	27
a) Ekošola	
b) Zdrava šola	
c) Likovniki in ustvarjalci	
d) Tekmovalci in zmagovalci	
e) Kulturniki	
f) Športni navdušenci	
g) Pridni bralci	
h) Nadarjeni učenci	
i) Humanitarci in prostovoljci	
ZAKAJ IMAMO RADI NAŠO ŠOLO?	39
NAČRTUJEMO	40
NAŠA VELIKA ŽELJA JE	41
... IN POSTATI NEKDO – INTERVJU Z NATAŠO ČAGALJ	42
VOŠČILA UČENCEV IN UČENK OB 50. OBLETNICI ŠOLSKE STAVBE	45
KAKŠNA BO ŠOLA ČEZ 50 LET?	46
ZAPOSLENI V JUBILEJNEM LETU	47

ŠOLSKA HIMNA:

4 ZA NAS MEJA JE NEBO

avtorici: Sandra Feketija in Mihelca Gorjup

*Vsak nov dan priložnost novo nam ponuja
zjutraj mu pomahamo v pozdrav.
Stopamo vsak po svoji poti
v naš nam drugi dom z dvignjeno glavo!*

*Osnovna šola Štore smo,
pogumno v svet korakamo,
ponosni veselimo se
uspehov generacije.*

*Osnovna šola Štore smo,
veselje v srca sejemo.
Naj daleč sliši se naš glas,
danes in jutri v vsako vas!*

*Trudimo po najboljših močeh se
in vsak dobro ve, da tu naše je srce.
Stopamo odločno proti soncu,
izzivom kličemo, naj le pridejo!*

*Osnovna šola Štore smo,
pogumno v svet korakamo,
ponosni veselimo se
uspehov generacije.*

*Osnovna šola Štore smo,
veselje v srca sejemo.
Naj daleč sliši se naš glas,
danes in jutri v vsako vas!*

*Športniki, igralci, matematiki in bralci
navdušujejo!*

*Likovniki, pesniki, pevci, glasbeniki
z zvezdami se kosajo,
za nas meja je nebo!*

*Osnovna šola Štore smo,
pogumno v svet korakamo,
ponosni veselimo se
uspehov generacije.*

*Osnovna šola Štore smo,
veselje v srca sejemo.
Naj daleč sliši se naš glas,
danes in jutri v vsako vas!*

UVOD

Piše se leto 2017. Za Osnovno šolo Štore prav posebno leto, saj šolska stavba na Lipi praznuje častitljiv jubilej – petdesetletnico. 76 let po ustanovitvi prve osnovne šole v Štorah, ki je bila organizirana kot privatna nemška dvorazrednica s sedežem v spodnjih Štorah, so temeljni kamen za sodobno šolsko zgradbo položili leta 1965, otvoritev pa je datirana 5. septembra 1967.

Letos je šola v Štorah odprla svoja vrata petdeseti generaciji prvošolcev. Od leta 1967 do danes se je marsikaj spremenilo. Takrat nova zgradba z 20 učilnicami, dvema specialnima učilnicama, kuhinjo, jedilnico in upravnimi prostori je nudila dobre in zadostne pogoje za potrebe osemletne in celodnevne osnovne šole vse do leta 1999, ko je bil končan prizidek. Stavba je vse odtlej ostala nespremenjena, pouk v njej pa z uvedbo devetletke drugačen.

Danes učenci vstopajo v šolo s šestimi leti, klasične dnevnik in učbeniško gradivo so nadomestili elektronski, sodobna informacijsko-komunikacijska tehnologija je spremenila način dela učiteljev in ostalih zaposlenih. Vse informacije o življenju in delu na šoli najdejo učenci in starši na spletni strani šole, tudi ocene so staršem dosegljive samo z enim klikom.

V zadnjih letih je največ sprememb pri uvajanju zgodnjega učenja tujega jezika že v prvi razred, neobveznih izbirnih predmetov v drugo triado in poskusov izvajanja nacionalnega preverjanja znanja tudi v 3. razredu. Poudarek je na diferenciaciji pouka, odkrivanju nadarjenih učencev in učencev s posebnimi potrebami ter načrtno in individualno delo z njimi. Šole se vključujemo v številne projekte, ki nadgrajujejo šolsko delo. Pa smo zato boljši in učenci bolj uspešni?

Ob vseh dodatnih aktivnostih, ki nam jih iz leta v leto ponujajo, nalagajo, priporočajo, pa včasih pozabimo na naše osnovno poslanstvo: vzgajati in izobraževati. Ne le za ocene danes, temveč za znanje, uporabno v prihodnosti, in prave vrednote, ki jih predajamo številnim generacijam. S sodelovanjem z lokalno skupnostjo, s številnimi organizacijami, z društvi ter medgeneracijskim druženjem krepimo pripadnost. Pripadnost in zavedanje, da nismo sami sebi dovolj.

Osnovni kapital šole so materialni pogoji, dodana vrednost šole pa učitelji. Tako kot naši predhodniki se tudi danes vsi zaposleni na šoli trudimo ustvariti prijetno ter varno delovno in učno okolje, da lahko naši učenci dosegajo zastavljene cilje. Da ciljajo dlje in višje, kot zmorejo. In ker se nekateri zelo uspešni učenci radi vračajo, pomeni, da smo svoje poslanstvo dobro opravili.

Naš najpomembnejši partner v oblikovanju otroka so starši. Brez medsebojnega zaupanja in sodelovanja si težko predstavljam srečne in uspešne otroke. Če nam gre dobro, počnimo enako še naprej!

Za konec ob jubileju čestitam vsem, ki so v preteklih petih desetletjih ustvarjali to šolo in se vsem zahvaljujem za odlično opravljeno delo.

Mojca Rožman, ravnateljica

PO SLEDEH ŠOLSKE KRONIKE

a) ZAČETKI ŠOLSTVA V ŠTORAH IN NA LIPI

- Leta 1891 je bila ustanovljena privatna nemška drugorazrednica, a je bila leta 1919 razpuščena. S šolskim letom 1919/20 je bila šolska slovenska dvorazrednica, nato tri- in štirirazrednica. Redni pouk je trajal do 5. aprila 1941. Med 2. svetovno vojno je pouk potekal v privatnih hišah. Po vojni je bil pouk v petih oddelkih, v šolskem letu 1946/47 pa že v šestih. Leta 1950/51 se je šola preimenovala v nižjo gimnazijo, v šolskem letu 1957/58 pa sta se bivša osnovna šola in nižja gimnazija združili v osemletko.
- Temeljni kamen za novo šolsko zgradbo na Lipi je bil položen septembra 1965.

Slovesnost ob pričetku gradbenih del septembra 1965.

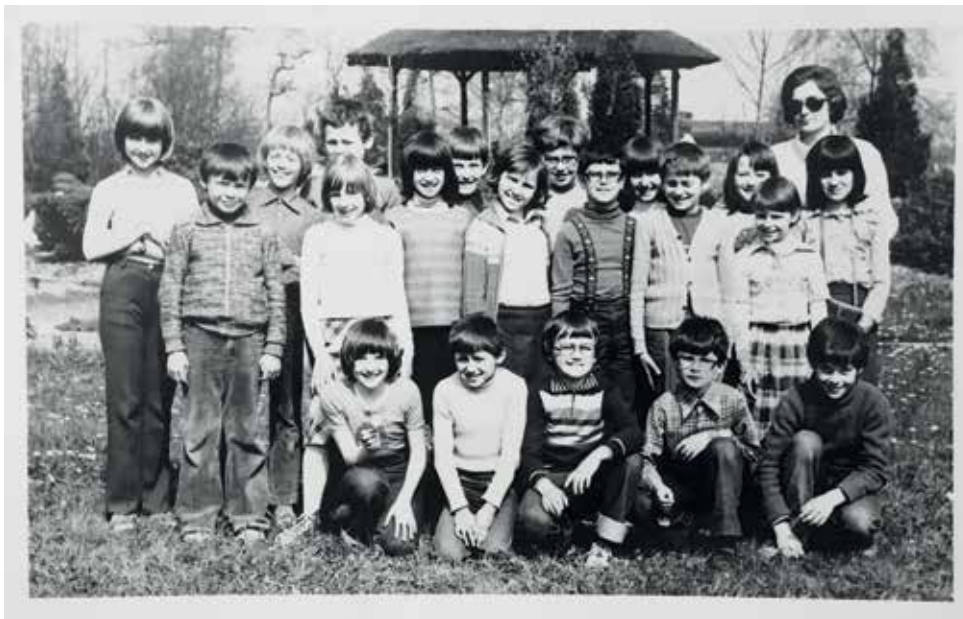
Nova šola na Lipi.

Tov. Anica Žibret pozdravlja udeležence otvoritvene proslave.

b) PRVO DESETLETJE (1967 – 1976): KORAK ZA KORAKOM

- 5. septembra 1967 je bila otvoritev nove šole na Lipi. Ravnatelj šole je bil gospod Janez Rauter.
- Leta 1971 postal ravnatelj gospod Jože Zupančič. V času njegovega ravnateljjevanja so se starši organizirali v Svet staršev.
- Septembra 1976 je šola s prvimi štirimi razredi prešla v celodnevno obliko dela.
- Novembra 1976 je ravnatelj postal gospod Vlado Novak.

Razredna fotografija 1977/78.

c) DRUGO DESETLETJE (1977 – 1986): ČAS NOVOSTI?

- V šolskem letu 1978/79 so se v celodnevno osnovo šolo vključili tudi učenci 5. razreda, naslednje šolsko leto pa tudi učenci 6. razreda.
- Leta 1979/80 je šola pridobila novo telovadnico.
- Železarna Štore je leta 1982 pred šolo postavila lokomotivo »Štefko«.

Železarna je v mesecu februarju 1982 na šolsko dvorišče namestila lokomotivo.

Lokomotiva je postala zaščitni znak šole v Štorah in simbol železarske tradicije.

d) TRETJE DESETLETJE (1987 – 1996): KORAK ZA KORAKOM

- Jeseni 1988 se je šola preimenovala v Osnovno šolo Štorskih železarjev.
- V šolskem letu 1991/92 se ukine celodnevna šola.
- 31. marca 1992 dobi šola novo ime Osnovna šola Štore.
- V šolskem letu 1996/97 je bil ob 30-letnici šole postavljen temeljni kamen za nov prizidek k šoli.

Priveditev ob praznovanju 20. obletnice in preimenovanju šole.
(maj 1987)

Na slovesnosti ob 30. obletnici je bil postavljen temeljni kamen za nov prizidek k osnovni šoli.
(maj 1997)

e) ČETRTO DESETLETJE (1997 – 2006): NOVE SPREMEMBE

- Ob otvoritvi prizidka sta slavnostni trak prerezala ravnatelj, gospod Vlado Novak, in župan občine Štore, gospod Franc Jazbec.
- Maja 2000 se je upokojil dolgoletni ravnatelj, gospod Vlado Novak, njegovo mesto je junija 2000 zasedel gospod Franjo Rumpf.
- 5. 6. 2001 je bil prvič organiziran DAN ODPRTIH VRAT.
- 1. 9. 2001 se je začela adaptacija podružnice na Kompolah, zato so otroci s Kompol prihajali v šolo v Štore. Prevoz je potekal z dvema kombijema. V obnovljeno šolo na Kompolah so prvič vstopili 9. 12. 2002.
- 1. 9. 2002 se je v 1. razredu začel izvajati program devetletne osnovne šole.
- Za potrebe devetletke je bilo prvič organizirano jutranje varstvo.
- V šolskem letu 2003/04 se je začel izvajati program devetletne osnovne šole tudi v 7. razredu. Učenci so po zaključenem 5. razredu osemletke prešli v 7. razred devetletke.
- Na šoli smo prvič imeli 3 učence s posebnimi potrebami z izdano odločbo o usmeritvi. V sedmem razredu devetletke smo izvajali fleksibilno diferenciacijo v obsegu 25% ur pri matematiki in angleščini.
- Leta 2004 smo podpisali EKO LISTINO in pridobili EKO ZASTAVO.
- 1. 9. 2004 je začel z delom oddelek Glasbene šole Celje. V 1. letnik je bilo vpisanih 19 učencev.
- V šolskem letu 2004/05 so se vsi učenci 3. razreda udeležili NACIONALNEGA PREIZKUSA ZNANJA iz slovenščine in matematike. V 8. razredu devetletke smo izvajali delno zunanjo diferenciacijo pri slovenščini, matematiki in angleščini. Šola je bila vključena v mednarodni projekt EKO ŠOLA KOT NAČIN ŽIVLJENJA. Za učence 7. in 8. razreda devetletke je bila prvič organizirana šola v naravi, v okviru katere so preživeli 5 dni na Pohorju.
- V šolskem letu 2005/06 je šola sodelovala v naslednjih raziskavah: Bralna pismenost, Evalvacija prenove 1. triletja, Naravoslovje v OŠ. Šola v naravi smo izvedli za učence 4., 5., 7., 8. in 9. razreda.

Fotografija zgoraj levo: Gradnja prizidka se je pričela januarja 1999.

Zgoraj desno: S prizidkom je šola dobila 5 novih učilnic, knjižnico z medioteko, 2 pisarni in 3 kabinete. (april 1999)

Spodaj: Otvoritev prizidka in obnovljenega starega dela šole je bila 30. avgusta 1999.

f) Peto desetletje (2007 – 2016): Abrahamova leta

- Ob koncu šolskega leta 2006/07 je bil učni uspeh 100%. Šola je sodelovala v mednarodnem projektu SPOZNAJMO SE: Slovenija – Poljska, Varšava – Štore. V času od 21. 9. do 26. 9. je v spremstvu učiteljev na Poljsko odpotovalo 14 učencev naše šole.
- Podružnica Svetina je 31. 8. 2007 zaprla svoja vrata zaradi premajhnega števila učencev.
- V šolskem letu 2007/08 so učenci 6. razreda prvič pisali NPZ iz slovenščine, matematike in angleščine. Šola v naravi je bila organizirana za učence od 4. do vključno 9. razreda.
- 5. 12. 2008 smo bili priča otvoritvi nadvoza.
- V šolskem letu 2009/10 se je pričela popolna prenova vrtca. Šola se je pridružila akciji »Očistimo Slovenijo«.
- S 1. 9. 2010 smo v 8. in 9. razredu pri slovenščini, matematiki in angleščini pričeli izvajati pouk v heterogenih učnih skupinah. V šoli sta pričela z delom 2 oddelka vrtca (najstarejši otroci). Vzrok za omenjena oddelka je bilo veliko število otrok in prostorska stiska v vrtcu zaradi prenove. Za potrebe pouka smo v kletnih prostorih prizidka uredili likovno in tehnično učilnico ter tehnično delavnico.

V okviru projekta SPOZNAJMO SE so učenci obiskali poljske Wadowice, rojstni kraj Karola Wojtyła, pokojnega papeža Janeza Pavla II. (april 2006)

Prenovljena oprema v šolski jedilnici. (september 2011).

- Od 1. 9. 2011 do 30. 3. 2012 smo zaradi prenove vrtca imeli na šoli 5 oddelkov vrtca in 2 oddelka učencev iz Kompol, saj se je 5 oddelkov vrtca preselilo na podružnico. 1. 4. 2012 so se otroci preselili v obnovljen vrtec.
- Občina je uredila parkirišče za šolo. V jedilnici smo zamenjali mize in stole ter prostor na novo uredili.
- 11. 5. 2013 sta šola in občina pripravili in izpeljali prireditev V eter v laseh. Devetošolci ostanejo brez šole v naravi.
- Avgusta 2013 je bil urejen ekološki otok pri šoli.
- 16. 6. 2013 je bila Mojca Rožman imenovana za ravnateljico OŠ Štore. Meseca decembra smo pripravili NOVOLETNI BAZAR. Šestošolci niso imeli šole v naravi. V Kulturnem domu Štore je bila prvič organizirana valeta.
- 1. 9. 2014 je Mojca Rožman pričela z delom ravnateljice.
- 6. 2. 2015 ni bilo pouka zaradi napovedanega obilnega sneženja.
- Učenci četrtega razreda so si prvič lahko izbrali neobvezna izbirna predmeta računalništvo in tehnika.
- Dramska skupina devetošolcev je 19. 3. 2015 v Kulturnem domu Štore uprizorila igro »Skrivnosti iz šolskega veceja«. Skupina je sodelovala tudi na Občinski reviji otroških in mladinskih gledališč »Oder mladih« v Celju. Na omenjeni prireditvi je nastopila tudi angleška gledališka skupina naše šole z igro »SnowWhite« ter mladi gledališčniki z igro »Palček Piskalček«.
- Mladinski pevski zbor je imel meseca maja samostojni koncert v Kulturnem domu.
- V letu 2015 je bila prenovljena športna garderoba s kopalnico za dečke, talne površine v kuhinji in jedilnici ter njen umivalniški del.

Novoletni bazar je vedno dobro obiskan. (december 2012)

Drugošolci na zaključni ekskurziji v družbi Kekca, Mojce in Rožleta. (junij 2013)

Decembrski dobredelni koncert zbora Perpetuum Jazzile je navdušil polno dvorano Kulturnega doma v Štorah. (december 2015)

- 6. 6. 2015 smo prvič organizirali prireditev ŠPORT in ŠPAS, dan druženja treh generacij.
- V šolskem letu 2015/16 so v 1. razredu vsi učenci izbrali neobvezni izbirni predmet angleščina. Šola je bila izbrana v projekt zgodnjega učenja angleščine v 2. razredu. V 4. in 5. razredu so si učenci izbrali neobvezne izbirne predmete računalništvo, tehnika in šport.
- 8. 12. 2015 smo v Kulturnem domu v Štorah organizirali dobredelni koncert zbora Perpetuum Jazzile.
- 13. 5. 2016 so nadarjeni učenci prvič odšli na naravoslovni vikend v CŠOD Gorenje.
- V šolskem letu 2015/16 je bila šola v naravi je izvedena le za učence 4., 5. in 7. razreda. Mladinski pevski zbor je v sodelovanju z Gimnazijo Celje - Center sodeloval na koncertih Trianglov vrtiljak prazničnih želja v Celju, Žalcu in Velenju.
- Decembra 2015 je bila izvedena sanacija strehe male telovadnice.
- V šolskem letu 2016/17 je za vse drugošolce angleščina kot prvi tuji jezik postala obvezni predmet.
- V mesecu novembru 2016 je šola v dobredelni akciji projekta »20 za 20« od podjetja Štore Steel prejela v dar 3 glasbila: bas kitaro, elektro-akustično kitaro in set bobnov.

Andreja Jugovič Hočevar

Prireditev medgeneracijskega druženja Šport in špas je nadomestila vseslovenski Veter v laseh. (junij 2015)

SPOMINI ŠE ŽIVIJO

MOJE DELO NA OSNOVNI ŠOLI ŠTORE

Na osnovni šoli Hudinja sem se na željo tedanjega ravnatelja A. Mariča in prof. A. Lavrenčiča zaposlil kot učitelj tehniškega pouka, poučeval pa sem tudi fiziko in likovni pouk. Takoj po nastopu službe na šoli sem se vpisal na pedagoško akademijo in leta 1967 tudi diplomiral. Da sem poučeval tudi likovni pouk, je bil vzrok to, da sem v resnici celo življenje povezan in aktiven na področju slikarstva, prav tako sem imel za sabo že več samostojnih razstav.

Na osnovni šoli Hudinja sem ustanovil tehniški krožek, ki je bil tedaj na zelo dobrem glasu po vsej tedanji državi. Z delom pri krožku smo omogočili uvedbo prvega kabinetnega pouka v Sloveniji, saj smo sami izdelali dele pohištvene opreme ter likovne in druge elemente za kabinete. Po vsej tedanji Jugoslaviji smo za našo dejavnost pri krožku prejeli nagrade. Prav to pa je bil razlog, da me je tedanji ravnatelj Osnovne šole Štore povabil, da se zaposlim na njegovi šoli.

Ob mojem prihodu v Štore je šola potrebovala urejen šolski prostor in okolico. Urediti je bilo potrebno vrt, tehniško učilnico, delavnico in še kaj. Zato sem takoj po nastopu službe ustanovil tehniški krožek, ki je prevzel vse našete naloge. Na šolskem vrtu smo izdelali betonske robnike za vrtno poti, zabetonirali vrtno uto, krito s slamo, v kateri je bil prostor za ves razred. Celoten vrt smo zasadili z grmovjem in drevjem ter ga ogradili z ograjo in posejali travo. Glavna dejavnost krožka pa je bilo kiparstvo z železom, pri čemer nam je pomagal in svetoval basist mariborske opere in kipar z železom, g. Aleksander Kovač. Za to dejavnost smo opremili delavnico z avtogenim in električnim varilnim aparatom, novo stružnico, univerzalno žago in vrsto drugega orodja. Varili smo skulpture in kipe iz starega železa, za katerega sem imel dovoljenje železarne, da lahko odpeljem vse, kar smo potrebovali. Nastajala so čudovita dela, vse železne skulpture so bile oblite z medenino in bakrom. Priredili smo več razstav, saj so bile umetnine tako lepe in atraktivne, da smo jih morali pokazati občinstvu. Kam so po mojem odhodu poniknile, pa je še danes ugan-ka.

Ko je nekega dne ravnatelj v šolo prinesel »responder«, takratni sodobni učni pripomoček za ugotavljanje znanja, sem se odločil, da bomo prav takšne pri krožku izdelali sami za vse razrede, saj za njihov nakup ni bilo dovolj denarja. Ves potreben material smo dobivali od takratnih podjetij zastoj. V tovarni Libela so razrezali, upognili in zvarili več deset kilogramov pločevine, nam dali žarnice in druge elektronske elemente, več kilometrov tanke izolirane bakrene žice in še kaj bi se našlo. Pri celotni izdelavi je sodeloval ves krožek, montažo v razredih pa smo opravili ponoči. Naj ob tej priliki povem, da so me učenci vsak dan čakali pred šolo že uro ali več pred pričetkom pouka in kar nekaj teh učencev je danes uspešnih podjetnikov.

Kiparstvo, vrt in »responderji« so bili le del naše aktivnosti. Za vse nižje razrede slovenskih šol smo pri krožku izdelali več tisoč kompletov geometrijskih likov različnih velikosti in barv iz stiropora ter za to porabili več tovarnjakov omenjenega materiala.

Pri tehniškem pouku sem imel več nastopov za ravnatelje osnovnih šol. Pri teh urah so učenci v skupinah po štiri izdelali parni stroj, elektromotor, magnet in še kaj, kar je spremljala tudi televizija.

V načrtu je bila še gradnja likovne galerije in železarskega muzeja, vendar sem v času menjave ravnatelja zapustil šolo in se na željo direktorja železarne zaposlil v podjetju kot vodja ekonomske propagande. Zopet sem se spopadel s pionirskim delom, saj tega oddelka železarna do tedaj ni imela.

Vinko Pevcin

POUK NA OŠ ŠTORE V ČASU PIONIRSKÉ ORGANIZACIJE

V tistih časih, pred petdesetimi leti, smo imeli pouk v dveh izmenah: dopoldan od 8.00 do 12.00 in popoldan od 13.00 do 17.00. Tudi ob sobotah smo imeli pouk. Popoldanska skupina je pričela z delom v razredu že ob 10.30, tako da smo bili ob 14.00 že vsi prosti.

Otroci, ki so prišli iz vrtca v prvi razred, so bili cicibani, to so ostali do 29. novembra, ko je bil eden najpomembnejših praznikov tistega časa, dan republike. V tednu pred praznikom so imeli šolsko proslavo. Na ta dan so podeljevali priznanja otrokom in cicibane sprejeli med pionirje. Vsak pionir je dobil modro kapo z rdečo zvezdo in rdečo pionirsko rutico okoli vratu. Pionirji so na kulturni proslavi prisegli s pionirsko zaobljubo:

*Danes, ko postajam pionir,
dajem častno pionirsko besedo:*

*da se bom marljivo učil in delal
in da bom dober tovariš;*

*da bom ljubil našo samoupravno domovino,
Socialistično federativno republiko Jugoslavijo;*

*da bom razvijal bratstvo in enotnost
ter ideje, za katere se je boril Tito;*

*da bom cenil vse ljudi sveta,
ki si želijo svobodo in mir!*

Pionirji OŠ Štore na partizanskem pohodu v Šentvidu pri Planini 1967 – 68. (junij 2013)

Po pionirski zaobljubi in pionirskem pozdravu »Za domovino s Titom – naprej!« je sledila pogostitev ter dva prosta dneva. Pionirji so bili v šoli oblečeni v pionirsko opravo na športnih prireditvah, športnih dnevih ali drugih proslavah. Ime Pionir so imeli otroci do sprejetja v mladinsko organizacijo (7., 8. razred).

V tistih časih so imeli otroci več spoštovanja do vsega in vseh. Prav tako so bili tudi odnosi med učitelji in učenci bolj spoštljivi. Učitelj je imel avtoriteto, ki je danes ni. Kljub temu da ni bilo vsega na razpolago, smo bili srečni.

Jožica Gorjup

O ZAČETKIH CELODNEVNE ŠOLE NA OŠ ŠTORE

Začetek mojega dela na OŠ Štore sega v daljno leto 1966. Takrat sem pričela poučevati na podružnični šoli na Teharjah. Najprej sem poučevala v tretjem razredu in kasneje v prvem. Delo na tej šoli je bilo zelo prijetno, saj nas je bilo zaposlenih le šest ljudi (štiri učiteljice, kuharica in snažilka). Ta idila pa ni dolgo trajala, saj sem leta 1973 zbolela na glasilkah, zato dela v prosveti zame ni bilo več. Poiskati sem si morala službo, kjer ni bilo potrebno veliko govoriti. Zaposlila sem se v Cinkarni v Centru za izobraževanje. Suhoparno in dolgočasno delo v pisarni je bilo dobro za moje glasilke, a za počutje zagotovo ne. Zelo sem pogrešala otroke, zato sem se po dveh letih, ko se mi je povrnil glas, vrnila v prosveto.

Prošnjo za zaposlitev sem oddala v tajništvo OŠ Štore. Takoj so me poslali nadomeščat sodelavko, ki je bila na porodniški in je poučevala na Svetini. Začelo se je krepko delo – zjutraj vožnja na Svetino, poučevanje v kombiniranem oddelku do enajste ure dopoldan in nato vrnitev na matično šolo, kjer sem delala v podaljšanem bivanju do pol štirih popoldan. Domov sem se vračala dobesedno zbita. Sledilo je še druženje s hčerko (pregled domačih nalog) in priprave na pouk za naslednji dan.

Učenci pri poskusih vedno vneto in z veseljem sodelujejo.

Leta 1976 pa sem pričela poučevati v četrtem razredu na matični šoli v Štorah, ko se je začelo delo v COŠ-u (celodnevni osnovni šoli). Vanjo so bili vključeni učenci do četrtega razreda, kasneje še peti in šesti razred. Ideja o celodnevni šoli je bila dobra, a žal ne dovolj dodelana glede urejenosti prostorov. Učenci so čez teden puščali torbe v šoli, ob koncu tedna pa so jih odnesli domov. Tako starši niso imeli vpogleda v pisne izdelke in učno delo svojih otrok, če se doma niso sproti in temeljito pogovarjali o delu v šoli. Otroci so bili v šoli od 7.50 do 15.30. Po dopoldanskem pouku (urniku) je sledil rekreativni odmor (priprava na kosilo) in kosilo. Sledila je ura prostega časa, ko so se otroci lahko igrali z namiznimi igrami ali pa šli v gozd, ki je bil naše igrišče. Po uri prostega časa je sledilo samostojno učenje, pisanje nalog in hkrati individualno delo z učenci. Po opravljenih nalogah, na srečo teh ni bilo veliko, je sledil prosti čas. Kadar je bilo možno, smo šli v naravo, kjer smo se igrali različne družabne igre na prostem (Škarjice brusit, Zemljo krast, menjava mesta, gumitvist ...

Dobra stran celodnevne šole – po mojem mnenju – je bila ta, da so prav vsi otroci dobili tople obroke hrane, veliko nadzorovanega druženja, igranja in mnogo individualnega dela s strani učitelja. Leta 1992 je bila celodnevna šola ukinjena in pouk je potekal po urniku posameznih razredov.

Delo s četrtošolci me je zelo veselilo, saj smo se poleg pouka ukvarjali z različnimi krožki in dejavnostmi. Bila sem mentorica šahovskega in klekljarskega krožka ter esperanta. Hkrati pa mi je bilo v veliko veselje z učenci urejati in obdelovati naš vrt z zdravilnimi zelišči na šolskem vrtu. Pri takšnem delu so otroci radi in z navdušenjem sodelovali. Bili so ponosni na izdelke in vzgojene pridelke, kljub temu da so se nekateri norčevali iz zeliščarjev in čajne mešanice. V učilnici smo si ustvarili tudi naravoslovni kotiček s terarijem in mravljiščem. Kako zelo ponosni so bili otroci na malo kačico kobranko, žabice, deževnike in mravlje. Z veseljem in ponosom so te živali pokazali učencem, ki so jih obiskali v razredu. To dokazuje, da je potrebno v delo vpeljati le malo drugačnosti, da vzbudimo pri otrocih še večje zanimanje in veselje do dela.

Posebnost so bile tudi šole v naravi v Baški. Še sedaj se o teh spominih in doživetjih z veseljem pogovarjamo s tistimi, ki so jih bili deležni.

Leta 1995 sem se upokojila. Neverjetno je, kako čas hitro mineva. Vsako leto se dogaja kaj novega, morda boljšega; a vem, da tistih prijetnih časov druženja in lepih odnosov ni več toliko. Vse nekam hiti, drvi in ob tem se pozablja na medsebojni spoštljivejši odnos. Pa tako malo je potrebno za prijazen DOBER DAN in še nič ne stane.

Sedaj uživam umirjen pokojninski staž z večnim »Nimam časa«. Neizmerno uživam v spremljanju dela svojih dveh vnukov in se veselim njunih uspehov. Lahko bi rekla, da sem srečna. Manjka mi le zdravje, a vsega človek ne more imeti.

Anica (Ana Marija) Rovšnik

Vodja šolske prehrane skrbi za prehrano šolskih in vrtčevskih otrok.

SPOMINI NA SLUŽBENA LETA

Z uvajanjem celodnevne šole sem sprejela mesto vodje prehrane in učitelja gospodinjskega pouka, kjer sem uživala v delu z učenci, predvsem v podajanju praktične strani pouka, kar je tudi učence vedno najbolj pritegnilo.

Učilnica ni bila ustrezna za naš predmet, pa vendar smo si znali vzporedno s teorijo popestriti pouk tako, da je učencem vsaj nekaj ostalo tudi za življenje. Radi smo s pomočjo hortikulture dejavnosti urejali – obdelovali šolski vrt, kjer je delo bilo kar obsežno. V tekmovanju urejenosti smo dobili tudi kristalni pokal. Organizirali smo šolsko zadruško Lipa, kjer smo vzgajali sadike zelenjave, skrbeli za lončnice, sodelovali s svojimi izdelki na medšolskih tekmovanjih ...

Vstop v računalniško učilnico je bilo za učence posebno doživetje ob kreiranju novoletnih čestitk ...

S prenovo šole pa smo dobili opremljeno učilnico za gospodinjski pouk, kjer je naše delo potekalo bolj v živo. Učenci so se veseli ur pouka gospodinjstva, saj je večkrat dišalo po sladicaх s poudarkom na zdravi prehrani, seveda skromno, čas nam je bil odmerjen, zato smo vnaprej dobro organizirali pripravo. Vzporedno pa je pouk po načrtu tekell. Včasih so tudi učenci z dežurstvom v jedilnici priskočili na pomoč, kjer so pridobili delovne navade, spretnosti ... Ni nam bilo tuje pripraviti v sklopu projekta Vzgoja za življenje predstavitev za starše s poudarkom na zdravi prehrani, pa tudi modno revijo smo poustvarili, kar je bilo z navdušenjem sprejeto. Nepozabne so bile priprave na valetu, priprava miz, šopkov, peka tort, skratka energije za skupno ustvarjanje nam ni zmanjkalo, iz leta v leto so se rojevale nove ideje.

Danes, ko srečujem svoje odrasle učence, se samo nasmejimo drug drugemu, bilo je nepozabno, osebno sem uživala v delu z učenci, pa tudi kot vodja prehrane smo skupaj s kuharicami postorile kar dosti prostovoljnega dela. Šola z jedilnico in kuhinjo je bila moj drugi dom. Hvala vsem, ki ste sodelovali in spremljali moje pobude.

Fanika Opalič

OSNOVNA ŠOLA ŠTORE IN SVETOVALNO DELO

Osnovna šola Štore (nekdan v sklopu šol celjske občine) je med prvimi šolami v Sloveniji zaposlila šolsko svetovalno delavko. Takrat je bil poudarek na skrbi za socialno blaginjo učencev, zato se je leta 1969 na tem mestu zaposlila socialna delavka Franja Jazbinšek. Skrbela je za urejanje subvencionirane prehrane učencev (malice in kosila) v šoli. Pri tem je sodelovala s komisijami za socialna vprašanja na KS Štore, Teharje in Svetina ter občinsko socialno službo. Proti zaključku šolskega leta je sprejemala prijave za letovanje otrok v kolonijah na morju v Baški in drugih krajih ter pošiljala prošnje za pomoč pri plačilu letovanja sindikalnim predstavništvom podjetij, v katerih so bili zaposleni starši. Vodila

Sodelujoči učenci ob zaključku interaktivnih delavnic na Izobraževalnem centru Štore. (november 2017)

je organizacijo Rdečega križa na šoli in večkrat v sodelovanju z občinskim RK oskrbela socialno ogrožene otroke z oblačili.

Velik del njenega dela je obsegal tudi vpis otrok v prvi razred osnovne šole. V tistem obdobju je imela Osnovna šola Štore tri podružnice: Kompole, Svetina in Teharje. Na vseh šolah je bilo veliko otrok, zato je vpis trajal ves teden. Po vpisu je opravljala razgovore z otroki in s starši, z učiteljicami, ki so vodile malo šolo, in organizirala psihološko testiranje šolske zrelosti otrok. Mlajši otroci, ki niso pokazali zadovoljive zrelosti za vstop v šolo, so se ponovno vključili v malo šolo in preložili šolanje v osnovni šoli za eno šolsko leto. Skrbela je za izvedbo predavanj s preventivno vzgojnimi in zdravstvenimi vsebinami za učence in starše. Organizirala je medsebojno učno pomoč med učenci in vodila projekt sosedske pomoči otrok starejšim krajanom, ki so zaradi starosti ali invalidnosti potrebovali pomoč (nošenje kurjave v stanovanje, prinašanje stvari iz trgovine ali s pošte, kosila iz šole ipd.). Sodelovala je pri nujenju učne pomoči otrokom in skrbela za izvedbo postopka usmerjanja učencev, ki niso zmogli redne osnovne šole in so se prešolali na osnovno šolo z nižjimi izobrazbenimi standardi.

Zelo pomembno je bilo v tistem času poklicno usmerjanje učencev v srednje šole, kjer je država preko Zavoda za zaposlovanje ugotavljala potrebe po določenih poklicih ter z raznimi prireditvami – ogledi tovarn, predavanji, štipendiranjem in svetovanjem - vlagala trud v to, da si mladi izberejo srednje izobraževanje in poklic, ki jim bo zagotavljal tudi zaposlitev. Šolska svetovalna delavka je bila koordinator teh aktivnosti v tesnem sodelovanju z Zavodom za zaposlovanje. Psihologi so opravili generacijsko testiranje sposobnosti učencev v 7. razredu in v 8. razredu izvajali individualno svetovanje.

Gospa Franja je odšla na drugo delovno mesto 15. 4. 1979, zato sem jo v avgustu 1979 nasledila Zdenka Grafenauer Konšak, ki sem na tem mestu še danes. Dolga leta sem opravljala podobne naloge kot moja predhodnica. Družbene spremembe so se odražale tudi na šolskem področju. Ukinila se je podružnična osnovna šola na Teharjah. Osnovna šola Štore je izgubila velik del šolskega okoliša, ki je pred ustanovitvijo Občine Štore zajemalo področje Vrh, Teharja, Bukovžlaka, Slanc in dokaj obširen del Teharske ceste. Od začetnih cca. 650 učencev v letu 1979 je število počasi upadlo za skoraj 300 učencev. Zaprla so se vrata podružnične osnovne šole na Svetini. Spremenil se je način uveljavljanja subvencionirane prehrane v osnovnih šolah, drastično je upadla ponudba organiziranih, brezplačnih letovanj za otroke iz socialno ogroženih družin. S tem pa ni zamrla skrb za socialno šibkejšje družine, ki so se zaradi brezposelnosti staršev in drugih težav znašle na robu preživetja. Za ogrožene družine sem iskala druge vire pomoči. Obrnila sem se po pomoč na Zvezo prijateljev mladine Moste – Polje, ki je z dobrodelnim projektom Botrstvo omogočila uveljavljanje pomoči družinam po vsej Sloveniji. MIK Celje, RKS in ZPMS organizirajo za otroke, ki jim tega starši ne morejo nuditi, brezplačne počitnice v planinah ali na morju. V dobrodelnost se vključuje tudi trgovsko podjetje TUŠ. Ves čas sodelujem z Območno organizacijo RK v Celju in s Krajevno organizacijo RK v Štorah pri oskrbi socialno ogroženih otrok s šolskimi potrebščinami in delovnimi učbeniki. Vedno, kadar smo dobili na šolo ponudbo donatorjev ali pa se je kakšna

Varovance Doma Lipa učenci razveseljujejo ob različnih in številnih priložnostih. (marec 2014)

družina znašla v stiski, sem v okviru možnosti uredila pomoč otrokom, ki so jo potrebovali.

Postopoma se je spreminjal tudi način dela na področju poklicnega informiranja učencev. Poklicno usmerjanje je

spremenilo naziv v poklicno in nato karierno orientacijo. Neposredno sodelovanje Zavoda RS za zaposlovanje se je postopoma umikalo s tega področja, zato je organizacija spoznavanja različnih poklicev prešla na šolsko svetovalno službo v osnovnih in srednjih šolah. Na tem področju je nastala praznina, zato smo v OŠ Štore razmišljali, kako jo zapolniti. Zasnovala sem inovativni projekt »Izkustveno učenje v osnovni šoli za poklicno orientacijo« z namenom, da se za učence od 6. do (takrat še) 8. razreda organizira v sodelovanju s srednjimi šolami v celjski regiji in posameznimi podjetji v okolju OŠ Štore delavnice, v katerih bodo učenci na osnovi lastne izkušnje spoznavali delo v različnih poklicih. S projektom smo kandidirali na razpisu Ministrstva za šolstvo »Skriti zaklad« in uspeli. Izvajali smo ga od leta 2002 do 2004. Projekt je za seboj pustil sledi, saj pridobljene izkušnje še danes uporabljajo srednje šole, prav tako pa tudi OŠ Štore. Projekt smo še bolj obudili z uvedbo dneva dejavnosti Poklicna tržnica za vse učence na šoli. Na ta dan učenci od 1. do 9. razreda soustvarjalno spoznavajo različne poklice ob sodelovanju srednjih šol, obiskujejo bližnja podjetja, povabljeni pa so tudi podjetniki in starši, da predstavljajo svoje poklice. V 8. razredu se izvaja naravoslovni dan Spoznavanje poklicev v našem okolju. Osmošolci napišejo, katere poklice želijo spoznati, nato se povežem s podjetji in državnimi ustanovami, da sprejmejo zainteresirane skupine učencev ter jim na svojih delovnih mestih predstavijo konkretno delo, ki ga opravljajo. Že vrsto let sodelujem z železarno Štore Steel, Izobraževalnim centrom Štore, podjetjem Bosio, Prehrano TULI, Zdravstveno postajo Štore, lekarno v Štorah, Domom za starejše Lipa, Občino Štore, Vrtcem Lipa Štore, Šolskim centrom Šentjur, Šolskim centrom Celje in drugimi srednjimi šolami. K sodelovanju vabim nova podjetja, kot so Wood Design Štore, Lepotni salon Barbara in druge. Če je le možno, karierno orientacijo v sodelovanju z učitelji vnašam tudi v druge dneve dejavnosti, saj je v bistvu osnovni cilj vsega izobraževanja, da otrok odkrije svoje interese in kasneje svoj poklic. Moto karierne orientacije je naslednja misel: »Skriti zaklad je v vsakem od nas; odkrijemo ga takrat, ko naš »jaz« spozna svoje poklicno poslanstvo.«

Zaključek karierne orientacije so posvetovalni pogovori z devetošolci in njihovimi starši o nameri izbire srednje šole in poklica ter izvedba evidenčnega vpisa v programe srednjih šol.

Pomembno področje dela šolske svetovalne službe je tudi organizacija izobraževalno preventivnih aktivnosti, ki povezujejo starše, šolo in otroke, gradijo dobre medosebne odnose in uspešno preprečujejo odklonske oblike vedenja med učenci. Ob zavedanju, da so starši prvi in najpomembnejši vzgojitelj svojih otrok in da so vzgojna prizadevanja šole uspešna samo ob njihovem sodelovanju in upoštevanju skupnih vrednot, sem na šoli uredila številna predavanja za starše (njihova vloga pri preprečevanju zasvojenosti, odraščajoči mladostniki in starši, vpliv učnih navad otrok na uspeh v šoli ipd.).

Na šolo je vrsto let prihajala gospa Antonija Marinček (koordinatorka preventivno vzgojnih vsebin po osnovnih in

srednjih šola na področju Območne organizacije RK Celje), ki je imela preventivna predavanja na temo humanizacija odnosov med spoloma in odraščanje mladostnika v 7. razredu osemletke. Spodbudila nas je, da smo se pričeli o težavah in lepotah odraščanja z učenci pogovarjati na osnovi projektne metode dela, kjer so bili glavni moderatorji vsebin učenci sami. Svoje ugotovitve so posredovali na prireditvi svojim staršem. Ugotovili smo, da je zanimanje staršev in učinkovitost posredovanja zanimivih vzgojnih tem zagotovljena, če sodelujejo aktivno učenci. Tako smo pričeli v šolskem letu 1991/1992 s projektom »Mladostnik, družina šola« v 7. razredu osemletke. Učenci so si samoiniciativno izbrali področja, ki zadevajo odraščanje mladostnika, telesni razvoj, čustvene spremembe, pasti na poti odraščanja (alkohol, droge, slabe učne navade), zdrava prehrana ipd., se poglobili v gradiva, ki so jim jih dali učitelji – mentorji ali pa so odgovore na vprašanja poiskali v knjižnici. O zbranih informacijah so se pogovorili v skupini in pripravili predstavitev za starše. Nekateri so na izbrane teme sestavili dramatizacije, šaljive igre, pisali spise in pesnili. Svoje stvaritve so objavili v glasilu in pripravili prireditev za starše. Izdelali so vrsto poučnih plakatov in jih razstavili na ogled staršem, učiteljem in drugim učencem šole. Načelo prireditve je bilo, da pred starši nastopijo vsi učenci in pokažejo, kaj znajo. Prireditve je bila popestrjena tudi s kulturnim programom – pesmijo, plesom in igro na inštrumente. Na zaključku so bili starši in učenci pogoščeni s pecivom, ki so ga pripravili učenci pri gospodinjstvu. Učiteljici, vodji prehrane, pa je uspelo pridobiti tudi krušne (Pekarna Štore) in mlečne izdelke (Mlekarna Celeia) sponzorjev. Pri tem je bil prioriteten izbor zdravih živil. Uspeh prireditve je bil odraz timskega dela več učiteljev. Pozitiven odziv pri starših in učencih nas je spodbudil, da smo projekt izvajali vrsto let v 7. razredu osemletke in ga v nekoliko ožjem obsegu razširili v 6. in 5. razred. Pridružili so se še drugi učitelji. Koordinator projektov sem bila šolska svetovalna delavka – socialna delavka.

V šolskem letu 2001/2002 smo projekt dopolnili in prijavi na razpis Ministrstva za družino in socialne zadeve z vodilom, da je namenjen uveljavljanju dobrih medsebojnih odnosov v šolskem prostoru in v domačem okolju učencev ter preprečevanju nasilja. Poimenovali smo ga »Otrok, mladostnik, družina, šola«. Idejni vodja in koordinator projekta je bila šolska socialna delavka. Pri tem ji je bila v veliko pomoč zunanja sodelavka Antonija Marinček. Odziv udeležencev je bil zelo spodbuden, zato smo sklenili, da bomo tudi v prihodnje iskali možnosti za nadaljevanje projektne aktivnosti

na področju preventivno vzgojnega dela. Opažala sem, da se je klima na šoli izboljšala, vzpostavilo se je večje zaupanje med učitelji in starši ter učenci.

Šolska svetovalna delavka sem bila tudi pobudnica sodelovanja Osnovne šole Štore s šolami iz drugih držav. S pomočjo učitelja Karlija Pintariča, ki je postal koordinator projekta, je nastala vez z osnovno šolo iz Varšave.

Tehniški dan spoznavanja poklicev smo poimenovali Poklicna tržnica. Učenci spoznavajo poklic reševalca. (november 2017)

Projekt smo poimenovali »Spoznamo se, Poljska – Slovenija, Varšava – Celje – Štore. Poljski učenci so prišli v Štore in gostovali pri naših učencih. Komunikacija je potekala v angleškem jeziku, zato so pri tem prevzele svoj del tudi učiteljice angleščine, še posebej Andreja Dobrotinšek. Kot šolska svetovalna delavka sem bila koordinator aktivnosti, načrtovanja finančnih stroškov ter prevozov gostov in učencev gostiteljev po ogledih znamenitosti Celja in okolice. Učenci – gostitelji in mentorji z ravnateljem Franjem Rumpfom so obisk vrnili in spoznali poljski šolski sistem ter Varšavo.

Izpostavila sem projekte, ki so bili odmevni v širšem slovenskem prostoru, saj jih je bilo potrebno predstaviti v medijih in na predstavitvah, ki jih je organiziralo Ministrstvo za šolstvo. Bilo pa je več internih projektov ali sodelovanj v projektih drugih šol in ustanov: »Pozdrav ptic miru«, »To sem jaz. net«, »Izštekan«, »Sadeži družbe«, »Simbioza«, »Ustvarjalnost in inovativnost«, »Pokloni zvezek« in vrsto drugih.

Dolga leta vodim tudi krožek Rdečega križa, pri katerem otroci spoznavajo vlogo svetovne organizacije Rdečega križa v svetu, njeno organiziranost od državne do krajevnega nivoja in humanitarni namen.

Že od uvedbe šolske svetovalne službe leta 1958 je bila njena domena skrb za otroke z različnimi težavami na področju učenja, vedenja, bolezni ali drugih težav, ki so jih ovirale v procesu osnovnega šolanja. Današnja šolska zakonodaja omogoča čim širši populaciji otrok s posebnimi potrebami, da zaključijo devet let osnovne šole v rednem izobraževanju. Otroci imajo težave na posameznih področjih učenja, sicer pa so njihove splošne sposobnosti ustrezne za uspešen zaključek osnovne šole. Disleksija, dispraksija, govorno jezikovne težave, motnje vedenja in pozornosti in druge težave so v preteklosti marsikaterega otroka privedle v stisko, ker ni zmožni slediti učnemu programu, ponavljal je razred ali pa je bil prešolan na osnovno šolo z nižjimi izobrazbenimi standardi. Skrb za otroke s primanjkljaji na posameznih področjih učenja je konstantna naloga šolske svetovalne službe, ki intenzivno sodeluje v procesu uvedbe postopka usmerjanja in nato priprave ter spremljanja individualnega programa dela za posameznega učenca vse do zaključka njegovega šolanja. Število učencev, ki so usmerjeni v program s prilagoditvami in dodatno strokovno pomočjo, narašča, saj so starši vedno bolj osveščeni, da je ta pomoč otroku s težavami v korist in mu omogoča lažje sledenje učnemu delu v šoli. Približno 8 % učencev ima v OŠ Štore odločbo o usmeritvi v učni program z dodatno strokovno pomočjo in prilagojenim izvajanjem.

Šolska svetovalna delavka se pri svojem delu povezujem z vodstvom šole, učitelji, učenci, starši in sodelujem z zunanjimi institucijami (Center za socialno delo, Zavod za šolstvo, Dispanzer za mentalno zdravje otrok in mladine, srednje šole, RK, Karitas, ZPMS, RSZZ itd.). Izrednega pomena za moje uspešno delo je dobro sodelovanje učiteljev in spodbuden odnos ter podpora vodstva šole. Vedno sem usmerjena v iskanje rešitev na vseh področjih svojega dela, ki bodo v korist otroku in strokovnemu pedagoškemu delu.

V današnjem času je šolska svetovalna služba nepogrešljiva v šolskem prostoru in si brez nje ne moremo več zamisliti sodobnega šolanja otrok v osnovni in srednji šoli.

Zdenka Grafenauer Konšak, šolska svetovalna delavka

JUBILEJNI SPOMINI NA ŠOLO

V mojih najzgodnejših spominih je šola velika stavba s pokončnimi okni in belimi stenami. Stala je sredi vasi, kjer stoji še danes, le da v njej ne odmevajo več glasovi šolarjev. Zapuščeno in prazno jo najeda plesen in samo vprašanje časa je, kdaj se bo sesula sama vase.

Njen prag sem prestopila, preden sem dopolnila šest let. Doktor Doplihar, ki ga danes spoštuje vsa Slovenija zaradi njegovega zastojnega dela za reveže, ki ga opravlja, kljub temu da je že v poznih upokojenskih letih, je pred dvainpetdesetimi leti na predšolskem zdravniškem pregledu ocenil, da sem dovolj velika in zato sposobna nositi šolsko torbo. Komaj sem čakala, da sem postala učenka šole na Svetini.

Starša sta rada brala knjige, toda oče mi je znal zelo podrobno pripovedovati zgodbe. Tako sem iz očetovega pripovedovanja izvedela za usodo Miklove Zale, teharskih plemičev, Martina Krpana, Jurija Kozjaka in drugih junakov. Kmalu sem sama prebirala knjige, ki sem jih našla doma ali pa si jih izposodila v šolski knjižnici. Ob bralni znački so se učiteljice Marija, Ivanka in Rozika čudile, kako da zna četrtošolka pri dobrih devetih letih v vseh podrobnostih obnoviti Finžgarjev roman *Pod svobodnim soncem*, ki je bil pretrd oreh za marsikaterega precej starejšega učenca. Knjige so moji domišljiji dale takšen polet, da sem včasih pozabila na realnost in živela v vzporednem svetu s svojimi knjižnimi junaki. Na šoli sem poznala vse učiteljice, one pa so poznale mene. Ocen se sploh nisem zavedala, saj sem se vse, kar sem morala znati, naučila pri pouku. Nastopala sem na šolskih proslavah, uživala v igrah na šolskem odru in požirala knjige, kar se je začelo odslikavati tudi v šolskih spisih.

V začetku šestega razreda je postala name pozorna učiteljica Alenka Bertok. Vprašala me je, če sem za to, da nadaljujem šolanje v novi šoli v Štorah, kamor so se tisto jesen začeli voziti petošolci. Rada bi ostala v Alenkinem razredu, saj sem uživala v njenem sodobnem poučevanju, toda razložila mi je, da je prešolanje dobra odločitev za mojo prihodnost. Takrat tega še nisem vedela, dobro pa sem se zavedala pozneje: učiteljica Alenka mi je s tem spremenila življenje. Brez popolne osemletke, kar šola na Svetini ni več bila, bi se ne mogla vpisati v srednjo šolo, brez nje pa pozneje ne nadaljevati študija na fakulteti. Vedno bom hvaležna učiteljici Alenki za njeno pozornost in učiteljsko intuicijo, s katero me je poslala v šolo v Štore. Rada rečem, da je bila moj angel usode!

V Štorah me je pričakal nov svet. Veliki razredi, široki hodniki, sodobna učila, novi predmeti, nove sošolke in sošolci, predvsem pa nove učiteljice in učitelji. Nikogar nisem poznala, nihče me ni poznal, nihče se ni zanimal, kako naj premostim premajhno znanje pri matematiki in zamujeno leto pri pouku angleškega jezika, ki so se ga ostali učenci začeli učiti že v petem razredu. Ob koncu prvega ocenjevalnega obdobja, za katerega sploh nisem vedela, da obstaja, mi je razredničarka naročila, naj se v šoli oglasi eden od staršev, ker bom imela grajo iz angleščine in opomin iz

Prizor iz učilnice s skromno opremo, a velikim številom učencev. (junij 1970).

matematike. Graja, opomin – še nikoli nisem slišala za kaj takega. Kaj to sploh je?

V šolo je šel oče. Slišala sem, kako je po vrnitvi dejal mami: "Polomila sva ga, da sva ji dovolila oditi v Štore. Na Sveti-ni je imela petice, v Štorah pa ima pri dveh predmetih enko. Nič ne bo iz tega, kar nazaj na svetinsko šolo naj gre!" Od razočaranja in jeze nisem mogla zaspati, zato sem pozno v noč tuhtala, kaj mi je storiti. Niti pomislila nisem, da bi se odločila za lažjo pot in se vrnila v svetinsko šolo. Zavedala sem se, da se lahko zanesem le nase in na svojo voljo, da pre-magam težave. V šoli sem postala pozorna na dejstvo, da lahko vsi popravimo negativno oceno v za to določenem roku. Pri matematiki sem začela bolj vestno delati domače naloge, zato sem snov kmalu osvojila in oceno hitro popravila. Težje je bilo pri angleščini, saj nisem vedela, kje naj začnem. Kmalu sem ugotovila, da učiteljica sprašuje podobne stvari, kot so bile v zadnji šolski nalogi. Prosila sem sošolko Zmagico, ki je pisala nalogo brez napak, naj mi posodi zvezek. Prepisala sem vsa vprašanja in odgovore iz njenega zvezka, nato pa jo prosila, naj mi pove, kaj besede po-menijo in kako se izgovarjajo. Prijazno mi je pomagala. Nato sem se na pamet naučila vprašanja in odgovore. S tako pridobljenim znanjem sem lahko že sledila, kaj učiteljica sprašuje popravljavce ocen. Nekega dne sem prišla na vrsto tudi jaz. Spomnim se, da so se mi tresla kolena, a negativno oceno sem popravila s štirico. Učiteljica se je čudila, kaj sem delala pri šolski nalogi. Povedala sem ji po pravici, da se v petem razredu nisem učila angleščine. Zanimalo jo je, kako sem se naučila snov, pa sem ji pojasnila. Potem sem morala z njo do zbornice, kjer je vsem učiteljem, ki so bili slučajno tam, zatrdila, da odslej nikomur več ne bo verjela, da se angleščine ne da naučiti.

S tem je bil zame led v štorski šoli prebit. Čeprav so ocene še kdaj zanihale, pubertetno obdobje pač, nikoli tako navzdol, da bi se približale opominu ali graji. Kmalu sem tako rada hodila v šolo, da sem jo mahnila kar peš po cesti, če zaradi snežnih razmer ni bilo avtobusa. Škoda se mi je zdelo, da bi zamudila en sam dan pouka. Pri skoraj vseh predmetih sem pri pouku uživala, zato se iz osnovne šole odšla z odličnim uspehom.

K mojemu navdušenju za šolo so največ pripomogle sposobne in predane učiteljice. Čeprav je med učiteljicami tudi kakšna, ki se je ne spominjam rada, ker je bila ideološko nestrpna ali krivična, prevladujejo tiste, ki se jih rada spo-minjam. S svetlimi črkami spomina je v mojem srcu zapisana gospa Ljudmila, čudovita učiteljica, meni najljubšega predmeta, slovenščine. Z veseljem se spominjam učiteljice Veronike, ki je poučevala meni manj ljubo matematiko na didaktično tako zanimiv in učinkovit način, da jo je lahko vsak razumel, če je le hotel. Predvsem pa sem ji hvaležna, da me tudi v osebnih stiskah ni nikoli pustila na cedilu, ampak mi je po svojih najboljših močeh vedno pomagala.

Rada se spomnim tudi pouka zgodovine, ki je bil moj drugi najljubši predmet.

Kmalu sem med sošolkami našla svoje najboljše prijateljice. Z eno od njih, Danico, sva po končani osemletki nada-ljevali v isti srednji šoli. Čeprav so se pozneje najine nadaljnje študijske in poklicne poti razšle, sva tesno prijateljstvo ohranili do današnjih dni. Obe veva: najino prijateljstvo se je rodilo v šolskih klopek osnovne šole v Štorah.

Vse življenje globoko spoštujem učiteljice in učitelje, ki predano in strokovno neoporečno opravljajo zahtevno pe-dagoško delo. Najbrž ni slučajno, da sem tudi sama zašla v pedagoške vode, za menoj pa še vsi trije moji otroci. Ko ob jubileju šole v Štorah obujam lepe spomine, se zavedam, da bi bila moja življenjska pot brez predanih učiteljic in učiteljev, ki so me spodbujali in vodili skozi mlade dni, povsem drugačna. Vsakemu med njimi želim, da se ob pet-desetem jubileju šole s ponosom ozre na svojo učiteljsko pot in verjame, da jo je bilo vredno prehoditi. V moji in še v marsikateri mladi duši ste pustili svoj trajen pečat. Hvala vam!

Betka Vrbovšek

SPOMINI - DOGODEK IZPRED PETDESET LET

V tistih časih je v Štorah, pa tudi drugje, primanjkovalo vode, zato smo morali biti varčni. Vodo odpret, vodo zapret in nisi smel biti površen. Ko si zapustil prostor, si moral pregledati, če je vse kot mora biti.

Bila je nedelja, lepa sončna, ko je na naša vrata potrkal najbližji sosed šole, ki je dejal: »Pri vhodnih vratih v šoli teče voda.« Kar najhitreje sva z možem stekla v šolo. In groza, po stopnicah v prvem nadstropju se je zlivala voda po celem hodniku, ki je pritekala iz zadnje učilnice, v kateri sta bila četrta razreda. Ko smo zaprli vodovodno pipo, smo se šele zavedali, kaj se je zgodilo. Celo noč je odtekala voda z vso močjo, ki je narasla do količine, da se je zjutraj prikazala pri vhodnih vratih. Nobena razpoka ali odprtina ni ostala prazna in v pritličju je bilo kot v Postojnski jami. Kaj smo storili? Poklicali smo na pomoč sodelavke in vse dopoldne spravljali vodo iz stavbe.

Kaj pa sta na ta neljubi dogodek rekla ravnatelj in njegov pomočnik? Zahvalila sta se, da smo bili pridni, saj bi se lahko še vse mnogo slabše končalo. Nikogar nista oštela za krivdo. Učilnica je bila nekaj časa neuporabna in posledice poplave smo opazili še dalj časa.

Jožica Gorjup

Ekoznak šole je delo učenke Ane Urisk.

Zbiralna akcija papirja. (april 2007)

ŠOLA DANES MALO DRUGAČE – PONOSNI SMO, DA SMO:

EKOŠOLA

Program Ekošola je mednarodno uveljavljen program celostne okoljske vzgoje in izobraževanja, namenjen spodbujanju in večanju ozaveščenosti o trajnostnem razvoju skozi izobraževalni program ter skozi aktivno udejstvovanje v lokalni skupnosti in širše. Najuspešnejše šole prejmejo v last mednarodno priznanje – zeleno zastavo, s katero se naša šola ponaša že 14 let. To je tudi edino javno in mednarodno priznanje slovenskim šolam za okoljevarstveno delovanje.

V okviru ekošole vsako leto izpeljemo:

- akcije zbiranja starega papirja s promocijo za učence, njihove starše in sorodnike, znance, sosede, delavce šole, druge občane in podjetja v kraju;
- več zbiralnih akcij praznih tonerjev in kartuš, odpadnih baterij, sijalk in malih aparatov ter plastičnih zamaškov v ekokotičku;
- dan dejavnosti ob svetovnem dnevu Zemlje - Ekodan za vse učence na šoli;
- dobrodelni zbiralni akciji za zavetišče Zonzani in RK, saj želimo učencem privzgojiti pozitiven odnos do sočloveka, živali in naravnega okolja;
- številne izbirne dejavnosti, kot so: Tradicionalni slovenski zajtrk, Shema šolskega sadja in zelenjave in sodelovanje na različnih okoljskih natečajih;

- projekte: Ekokviz, Eko-paket, Mladi poročevalci, Ekobranje za ekoživljenje, Likovno ustvarjanje na izbrano temo »Zdravo življenje« ... Vsako leto se veselimo kakšne nagrade, saj k delu pristopimo resno in zavzeto.
- Cilji in vsebine Ekošole so povezani z učnimi načrti v vseh razredih in jih poleg rednega pouka zasledujemo in uresničujemo pri dnevih dejavnosti, interesnih dejavnostih, razrednih urah, med odmori, pri malici ... in preko drugih projektov na šoli. Ekološke vsebine vključujemo tudi v oddaje šolskega radia. Kot zgledni okoljevarstveniki skrbimo za urejeno okolico šole, ločujemo odpadke po učilnicah, hodnikih in v jedilnici ter varčno uporabljamo vodo, sanitetni material in električno energijo.
- V letu 2016 smo mednarodni dan miru (21. september) zaznamovali s saditvijo novega drevesa – lipe na šolskem vrtu kot simbol našega naselja Lipa, za mir in upanje.

V ekokotičku živi zamaškožer. Vanj pridno odlagamo plastične zamaške za društvo Vesele nogice. (april 2014)

V skrbi za duševno zdravje otrok smo izpeljali delavnico mavrične joge z gongi. (november 2014)

ZDRAVA ŠOLA

Nacionalni inštitut za javno zdravje koordinira projekt zdravih šol, ki želijo reševati in pozitivno vplivati na probleme v zvezi z zdravjem otrok in mladostnikov ter izvajati in promovirati pomen zdravja na telesnem, duševnem, socialnem in okoljskem področju za širši krog ljudi: učence, učitelje in starše. Cilji, ki smo si jih na šoli postavili za prioritete, in z njimi povezane aktivnosti in dogodki so pripravljene tako, da pozitivno vplivajo na zadovoljstvo vseh sodelujočih, njihovo samopodobo, vedenje v zvezi z zdravjem, odnos do zdravja in življenja nasploh.

Rdeča nit je že nekaj let duševno zdravje, kar je za otroke sicer abstraktna tema, vendar jo učitelji otrokovi starosti primerno po različnih poteh pripeljejo v razred, k pouku in interesnim dejavnostim. O zdravi šoli se ne učimo, zdravo šolo ŽIVIMO. Kako? Že s tem, da smo prijazni in spoštljivi drug do drugega, da pozdravljamo in si med seboj pomagamo, da se veselimo ob uspehih sošolcev in da pomagamo, kadar komu kaj ne gre. Na vsakem koraku spodbujamo gibanje in športne aktivnosti: v času pouka z minutami za zdravje, v oddelkih podaljšanega bivanja z bivanjem na prostem, z izvajanjem raznolikih aktivnosti v okviru športnih dni, šol v naravi in krožkov, v prostem času z možnostjo obiskovanja številnih športnih vadb različnih panog, ki se odvijajo v šolskih telovadnicah v popoldanskem času. Tudi na zdravo prehrano nismo pozabili: belo moko v vseh jedeh smo zamenjali s kvalitetnejšimi polnozrnatimi, pirinimi in drugimi izdelki, belega sladkorja skorajda več ne uporabljamo, meso, zelenjava in sadje so v večjem deležu ekološki, lokalno pridelani oz. rejeni pri lokalnih rejcih. Zelo dobro sodelujemo z Zdravstveno postajo v Štorah, kamor vozimo otroke na zobozdravstvene in sistematske preglede.

Prav je, da učitelji s svojim zgledom in z medsebojnim sodelovanjem, s primerno komunikacijo in strpnostjo vplivamo na otroke, pa tudi na njihove starše. Kadar čemu nismo kos, poiščemo pomoč pri drugih institucijah, ki nam na omenjenih področjih pomagajo.

Alex Sternad, najuspešnejši atlet naše šole, ki je junija 2015 sodeloval na Olimpijskih igrah šolarjev na Nizozemskem in dosegel 3. mesto v teku na 1500 m.

TEKMOVALCI IN ZMAGOVALCI

Na šoli spremljamo napredek vsakega posameznika in si prizadevamo, da ima vsak učenec pozitiven odnos do učenja in lastnega znanja. Želimo si in delujemo v smeri, da bodo naši učenci pridobljeno znanje znali uporabljati, da bodo pri svojem delu samostojni, odgovorni in samozavestni. S tem namenom poteka na šoli veliko različnih dejavnosti: individualizacija in diferenciacija pouka, različne aktivne oblike in metode dela v razredu – raziskovalno in sodelovalno učenje.

Učenci, ki pri posameznih predmetih ali področjih izstopajo, se vključujejo v dodatni pouk in druge dejavnosti, kjer razvijajo in krepijo svoja močna področja. Svoja znanja in spretnosti pokažejo na različnih tekmovanjih: športnih ali v znanju, na natečajih, pri raziskovalni dejavnosti, ... Veselimo se zlatih, srebrnih in bronastih priznanj, ki jih učenci prinašajo s tekmovanj na različnih nivojih. Najbolj ponosni pa smo na vse, ki si prizadevajo, ki si želijo izboljšati svoje znanje in rezultate. Ponosni smo na vse, ki presežejo svoja in naša pričakovanja!

Vsako leto nov grafit. (junij 2015)

LIKOVNIKI IN USTVARJALCI

Likovna umetnost je predmet, ki je nekaterim všeč, spet drugim ne. Tako kot ne moremo biti vsi dobri športniki ali matematiki, tako niso vsi otroci vešči s čopičem, z barvicami ali s svinčnikom. Pomembno je, da vsak otrok nekaj ustvari, seveda v okviru svojih sposobnosti.

Likovniki sodelujemo na različnih likovnih natečajih. Natečaje izbiramo glede na učno snov in interes pri učencih. Vsako leto se udeležimo kolonije na Celjskem gradu, kjer ustvarjajo na temo Alme Karlin. Stalnica je tudi natečaj Cinkarne Celje, natečaj Ministrstva za obrambo in grafični bienale v Žalcu. Zelo uspešni smo bili na natečajih Plavnice, kjer smo bili trikrat nagrajeni z ogledom finala v smučarskih poletih, naš Plakat miru pa se je uvrstil celo med finalne risbe v Sloveniji.

Vedno poskrbimo tudi za to, da je urejena naša šola. Učenci so še posebej ponosni, ko razstavimo likovna dela z njihovimi imeni. Želimo, da pouk likovne umetnosti učencem predstavlja sprostitev, kjer lahko odklopijo vsakodnevne skrbi in misli od učenja. Naj ob slikanju, risanju, kiparstvu ali grafičnem oblikovanju sprostijo svojo domišljijo in preprosto ustvarjajo.

Učenci likovnega krožka vsako leto uspešno nadaljujejo tradicijo grafitarstva, s čimer oplešujejo zahodno steno šolske telovadnice.

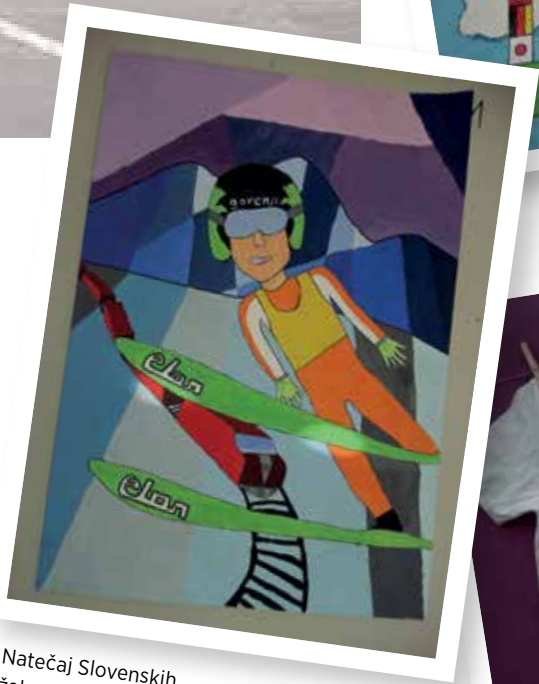
Ročne spretnosti in smisel za estetiko privrejo na dan v prednovoletnem času, ko učenci po razredih in v številnih ustvarjalnih delavnicah pripravljajo izdelke za novoletni bazar.

Plakat miru avtorice Blažke Žnidar je bil nagrajen na natečaju Lions kluba. (november 2015)

Rezanka Nine Šafranko z natečaja Cinkarne Celje je bila nagrajena in je razstavljena v Mozirskem gaju. (marec 2014)

Natečaj Slovenskih železnic za izlet v Planico - avtorica Nina Horvat. (februar 2016)

Nagrajena majčka Eve Gorenjak na natečaju Cinkarne Celje (januar 2017)

Nagrajena slika na majčki Eve Gorenjak za natečaj Cinkarne Celje (januar 2017)

V soju odrskih luči so pevke mladinskega pevskega zbora nastopile na Noči Modrijanov. (oktober 2016)

KULTURNIKI

Naši učenci vsako leto znova dokazujejo, koliko talenta premore naša šola.

Vseh petdeset let je na šoli aktivno deloval vsaj 1 pevski zbor: mladinski ali/in otroški. Pod taktirko različnih zborovodkinj se je udeleževal pevskih revij in tekmovanj v Zagorju, uspehi nikoli niso bili vprašljivi.

V zadnjih letih na šoli v Štorah premoremo 3 zборе: otroškega (pod taktirko Marjete Krajnc, letos Maje Lokmič) sestavljajo učenci 1. triade, starejšega otroškega sestavljajo četrtošolci in mladinskega pevskega zbora v sestavi pevcev in pevk od 6. do 9. razreda. Slednja dva že nekaj let vodi Sandra Feketija. Repertoar zborov je vsako leto izjemen, prilagojen prireditvam, na katerih sodelujejo.

Tudi gledališka dejavnost širi svoj krog navdušencev. Učenci so poleg ustaljenih ponudb interesnih dejavnosti z vpe-ljevanjem neobveznih izbirnih predmetov v 4., 5. in 6. razred dobili še dodatno priložnost: izbrati ponujeni predmet Umetnost. Zanimanje zanj je veliko, izdelane predstave pa so prava paša za oči, saj učenci niso le igralci, temveč tudi scenaristi, scenografi, kostumografi, plesalci ...

Naša šola v svojih prostorih gosti dislocirane oddelke Glasbene šole Celje, zato ni slučaj, da imamo na šoli veliko število izjemnih glasbenikov, ki popestrijo vsako šolsko proslavo ter nastopijo povsod, kamor jih povabijo: na prireditvah občinskih društev, občinskih dogodkih in prireditvah.

Nastop angleške gledališke skupine na območni reviji otroških in mladinskih gledališč s predstavo Snowwhite. (marec 2015)

S predstavo Palček Piskalček so učenci neobveznega izbirnega predmeta Umetnost pod vodstvom Irene Kavka razveseljevali otroke Vrtca Lipa in gledalce prireditve Oder mladih. (april 2015)

Mladinski pevski zbor ob spremljavi instrumentalistov uspešno nastopi na Pesemci in se uvrsti na regijsko raven. (april 2015)

Zaključna prireditev devetošolcev. (29. maj 2015)

Že tradicionalna postaja prireditev v mesecu juniju, ko se devetošolci s prikazom vseh svojih talentov pokažejo občinstvu kulturnega doma. Priprave na prireditev potekajo vse leto, učenci in mentorice trdo delajo, občutki na zaključku pa so izjemni.

PRIDNI BRALCI

Na Osnovni šoli Štore smo ponosni na šolsko knjižnico, ki že vsa leta branja in znanja željnim učencem ponuja raznovrstno bralno gradivo.

Ponosni smo na vse otroke, ki radi berejo in se udeležujejo vsakoletnega sodelovanja pri bralni znački in še posebej na tiste učence, ki ob koncu šolanja pridobijo častni naziv »zlatega bralca« za vseh 9 let branja.

Knjižnica kot sestavni del vzgojno-izobraževalnega programa pomembno dopolnjuje učenje z urami KIZ-a, ki se jih še posebej razveselijo najmlajši učenci.

Da bi najmlajše vzgajali z namenom, da jim bo branje predstavljalo vrednoto, vsak teden redno obiskujejo šolsko knjižnico.

Naša knjižnica vsako leto z veseljem nagraduje najbolj pridne bralce s knjižnimi nagradami, prav tako pa je posebna nagrada vsem, ki usvojijo bralno značko, dogodek ob zaključku bralnega leta in tradicionalna »noč branja«. Vse te dejavnosti se zrcalijo v želji po nadaljnji motivaciji za veselje do branja.

V okviru nacionalnega projekta Rastem s knjigo za učence 7. razreda vsako leto organiziramo ogled splošne knjižnice, kjer dobijo v dar tudi knjigo.

Z raznovrstnimi dejavnostmi, pravljičnimi uricami, knjižnimi ugankami in bralnimi koticiki bo šolska knjižnica OŠ Štore še naprej spodbujala otroke, da jo bodo radi obiskovali, si izposojali knjige in jih z užitkom brali.

Projekt Noč branja kot motivacija in nagrada za pridne bralce.
(junij 2017)

Najbolj množična noč branja doslej. (junij 2017)

Aprila 2006 nas je ob zaključku bralne značke obiskal ilustrator Uroš Hrovat.

Praktična delavnica kaligrafije na noči branja (8. maj 2013)

Prvošolčki v knjižnici_ Pika Nogavička razloži pravila šolske knjižnice in kako ravnati s knjigo. (september 2017)

Zlati bralci na prireditvi ob zaključku bralne značke z gostom, ustvarjalcem Francijem Rogačem. (30. maj 2014)

Izlet nadarjenih učencev v Ljubljano na ogled razstave Emona, mesto v imperiju. (oktober 2014)

NADARJENI UČENCI

Devetletna osnovna šola je prinesla številne novosti, med njimi tudi odkrivanje in delo z nadarjenimi učenci. Le-to je pomenilo nove izzive in drugačne oblike dela tudi za učitelje.

Koncept odkrivanja in dela z nadarjenimi učenci temelji na eni najpogosteje uporabljeni definiciji v svetu, po kateri so nadarjeni tisti otroci in mladostniki, ki so pokazali visoke dosežke ali potenciale na intelektualnem, ustvarjalnem, specifično akademskem, vodstvenem ali umetniškem področju.

Nadarjeni učenci imajo nekatere osebne lastnosti, ki jih ne najdemo pri drugih ali so pri nadarjenih bolj izrazite.

Odkrivanje nadarjenih učencev je strokovno zahtevno opravilo. Poteka v treh stopnjah. Prva stopnja je evidentiranje učencev, ki bi lahko bili nadarjeni. Poteka v prvi triadi in temelji na opazovanju učiteljev.

Druga stopnja je identifikacija nadarjenih učencev, ki zajema poglobljeno obravnavo in vključuje test sposobnosti, test ustvarjalnosti in ocenjevalno lestvico učiteljev.

Seznanitev staršev je zadnja stopnja odkrivanja nadarjenih.

Izhodišča za delo z nadarjenimi :

- delo naj se začne čim bolj zgodaj. V prvi triadi poteka delo z njimi v oblikah notranje diferenciacije pouka, v drugi triadi v oblikah notranje in fleksibilne diferenciacije, v tretji triadi pa poleg omenjenega tudi v oblikah delne zunanje diferenciacije;

Izlet v Minimundus. (maj 2014)

Izkustveno učenje v Hiši eksperimentov.
(Maribor, maj 2012)

- pri odkrivanju sodelujejo vsi pedagoški delavci šole;
- odkrivanje se izpelje v prvi triadi, identifikacija pa v četrtem razredu;
- skrb za nadarjene učence je del programa šole.

Iz omenjenega izhaja, da sta se poučevanje in sama šola spremenila in prinesla nove pristope in izzive tako za učitelje kot tudi za učence ter njihove starše.

Na šoli se vsa leta trudimo, da bi nadarjenim učencem nudili nekaj več, v skladu z njihovimi sposobnostmi in da bi oblike dela z njimi nadgrajevali. Tako smo v zadnjih letih že izpeljali številne strokovne ekskurzije z različnih interesnih področij, športna udejstvovanja, kreativne delavnice in tematske vikende. Naši nadarjeni učenci dosegajo vse boljše rezultate na regijskih in državnih tekmovanjih ter so nosilci priprave raziskovalnih nalog. Z veseljem spremljamo njihove uspehe v srednji šoli, ko jih srečamo med zlatimi maturanti in na njihovi nadaljnji študijski poti.

V šolskem letu 2015/2016 so se nadarjeni učenci v okviru tematskega vikenda odpravili v CŠOD Gorenje. Obiskali so Lovrenška jezera, spoznavali različne drevesne vrste in raziskovali življenje v potoku in ob njem, v zeliščarski delavnici pa so spoznali različne zdravilne rastline in si sami pripravili karamelne zeliščne bombone. Druženje je bilo popestrjeno s športnimi dejavnostmi in tekmovalno naravnanimi igrami, v katerih so neizmerno uživali.

V šolskem letu 2016/2017 so raziskovali Obalo in v CŠOD Breženka preživeli nepozaben tematski vikend. Na poti so si najprej ogledali skrivnostni podzemni svet Škocjanskih jam, ob strokovni razlagi pa spoznali življenje in delo v Luki Koper. Popoldanski sprehod iz Fiese v Piran je ponujal čudovit ogled mesta in akvarija. Naslednjega dne so spoznali soline, najprej strunjanske, v popoldanskem času pa po prijetni vožnji z ladjico še sečoveljske.

V orientacijsko-naravoslovni delavnici so zadnji dan, razdeljeni v skupine, spoznavali rastlinski in živalski svet sredozemskega sveta.

V šolskem letu 2017/2018 smo se namenili še podrobneje raziskati podzemni kraški svet Rakovega Škocjana.

Božični nastop otroškega pevskega zbora za varovance Doma Lipa. (december 2011)

PROSTOVOLJCI IN HUMANITARCI

Na OŠ Štore je prisoten duh prostovoljstva, ki se odraža v spodbudah učencev, da se prostovoljno odzivajo k različnim humanim aktivnostim: nudenju medsebojne učne pomoči starejših učencev mlajšim, pomoč priseljenim učencem iz drugih držav, druženje s starostniki v Domu za starejše Lipa, prireditve za starejše, humanitarne zbiralne akcije ipd. Sodelovanje z Domom za starejše Lipa poteka vse leto in zajema mesečno druženje učencev s starejšimi v obliki igranja družabnih iger, pustnega rajanja, sodelovanju v delavnicah ročnih spretnosti ter pripravo kulturnega programa in nastopa varovancem Doma ob božiču in novem letu, v mesecu marcu – mesecu družine in pred koncem šolskega leta pod geslom Pozdrav poletju. Sodelovanje poteka zelo dobro v obojestransko zadovoljstvo in korist.

S sodelovanjem v projektu Slovenske Karitas Pokloni zvezek učenci od 1. do 5. razreda in podružnične osnovne šole na Kampilah zbirajo A4 črtaste zvezke za vrstnike iz socialno ogroženih družin. Zvezkom priložijo kartice Karitas, na katere napišejo prijazna sporočila otroku, ki bo zvezek prejel. 27 zvezkov je bilo manjšega formata.

V okviru humanitarnega udejstvovanja je potrebno poudariti aktivnosti zbiranja hrane, odevj za brezdomne živali v zavetišču Zonzani ter zimskih in plavalnih otroških oblačil ter opreme za RK. Zbiranje plastičnih zamaškov nam je prišlo že v kri – zbiramo jih po razredih, v ekokotičku, v jedilnici, k nam jih prinašajo tudi občani. Veseli smo, da lahko s prispevkom, ki nas nič ne stane, pomagamo društvu Vesele nogice.

Vse omenjene aktivnosti spodbujajo učence k ustvarjalnosti, spodbujajo medsebojno sodelovanje in dobro počutje učencev na šoli, so pot k izboljšanju kvalitete vzgojno-izobraževalnega dela in učnega procesa ter so pomembni zaradi krepitve primarnih človekovih vrednot.

Prispevke pripravile:

Andreja J. Hočevnar, Zdenka G. Konšak, Marjeta Krajnc, Leonida Močivnik, Barbara Štimulak in Mojca Rožman

Tako smo navijali za slovenske fante na nagradnem izletu v Planico. (marec 2015)

ZAKAJ IMAMO RADI NAŠO ŠOLO?

- *ker imamo zelo prijazne učitelje, ki nam veliko pomagajo (Elvisa, 7. b);*
- *ker imamo zelo prijazno ravnateljico in ker je šola izredno barvita in zelo velika (Irma, 7. b);*
- *ker smo »eko šola« in tako pripomoremo k čistejšemu okolju in boljšemu svetu (Nika, 7. b);*
- *ker si snov ne samo zapisujemo, ampak svoje znanje sami večkrat preizkusimo pri praktičnem delu (Hana, 7. b);*
- *zaradi številnih novosti na šoli in lokacije ter same okolice šole, ki je zelo lepo urejena (Aneja, 7. b);*
- *ker se v šoli veliko naučimo (Vita, 2. b);*
- *ker so v šoli sami zanimivi predmeti (Matevž, 2. b);*
- *ker imam v šoli zelo veliko prijateljev (Nik, 2. b);*
- *ker se še vedno lahko igramo (Klara, 1. b);*
- *ker lahko veliko ustvarjamo (Teja, 2. b);*
- *ker je zabavna in lepe barve (Benjamin, 4. b);*
- *zaradi športa in da bom kaj znal, ko bom šel v službo (Mladen, 4. b);*
- *ker me čuva (Lovro, 4. b);*
- *če ne bi bilo šole, ne bi imel toliko prijateljev (Tijan, 4. b);*
- *ker so kuharji prijazni (Andrea, 6.b);*
- *ker niso učitelji preveč strogi (Maruša, 6. b)*
- *ker so ure zabavne (Katarina, 6. b).*

NAČRTUJEMO

50 let obstoja nečesa je doba. Ravno dovolj dolga, da se stvari uredijo, spremenijo, izboljšajo, posodobijo, in hkrati dovolj kratka, da se iste stvari uničijo, pokvarijo, zastarijo ali gredo celo iz mode, človek se jih lahko naveliča ali pa preprosto ne služijo več svojemu namenu. Naša slavljenska je v dobrem stanju, za kar gredo zasluge vsem »gospodarjem« in vodjem, ki so zanjo zelo dobro skrbeli. Pa vendar so stvari, ki jih želimo izboljšati in posodobiti, zato bomo s prijavi na različne razpise poskušali pridobiti finančna sredstva, ki jih za razvoj ponuja Evropska unija. Sami ne bomo zmogli, zato nam na pomoč vselej priskoči ustanoviteljica – občina Štore z županom, g. Miranom Jurkoškom, na čelu.

V zadnjem letu smo bili uspešni na več projektih. Nekaj jih je neposredno povezanih z vzgojno-izobraževalnim delom, druga dva z investicijami. Pri slednjih bomo s pridobljenimi in zagotovljenimi sredstvi:

1. uredili učni park pri Osnovni šoli Štore. Projekt zajema ureditev obstoječega šolskega vrta z namestitvijo otroških igral, pitnika za vodo in košev za smeti, učilnice v naravi z mizami, klopmi in tablo, popolno obnovitev lokomotive kot tehnične dediščine lokalnega okolja, saj vsem dobro znana »Štefka« v letu 2018 praznuje stoletnico. V bližnjem gozdu bomo uredili javno dostopno gozdno učno pot, namenjeno terenskemu delu in izkustvenemu učenju v naravi predšolskih in šolskih otrok. Celotna vrednost projekta znaša 22.767,39 €, naš partner pa je Štore Steel.

2. izvedli izgradnjo brezžičnih omrežij za potrebe šole in nakup IKT opreme zanjo v okviru projekta Slovensko izobraževalno omrežje – 2020, ki ga delno financira Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj ter Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport.

Novo omrežje bo ustrezalo enotnim standardom, bo ustrezno zmogljivo za izvajanje vzgojno-izobraževalnih dejavnosti, načrti pa bodo narejeni tako, da bo pokritost šole čim večja. Z nakupom nove IKT tehnologije bomo sodobno opremili računalniško učilnico ter učiteljem zagotovili zmogljivejše IKT pripomočke za izvedbo sodobnega pouka. Vrednost celotnega projekta znaša za OŠ Štore 50.019,13 €, za podružnico Kompole pa 10.575,91 €.

Kljub vsem materialnim dobrinam, ki so na voljo, pa si kvalitetnega dela z učenci ne moremo predstavljati brez motiviranih in strokovno usposobljenih učiteljev. Marsikaj si radi izposodimo pri katerem od evropskih »sosedov«, se z njim primerjamo in pogosto ugotovimo, kaj delamo drugače. Možnosti in priložnosti tako za izpopolnjevanje kadra kot tudi širjenja obzorij našim učencem je ogromno, vse poti pa vodijo v tujino. Brez skrbi, izkoristili jih bomo!

Obnovljena lepotica sredi šolskega vrta bo v letu 2018 praznovala stoletnico.

NAŠA VELIKA ŽELJA JE ...

... da bi dobili novo telovadnico. (Pia, 4. a)

... da bi dobili večjo telovadnico. (Pia, 4. b)

... da bi dobili novo jedilnico in da bi naša šola ostala tu za vedno. (Matic, 4. a)

... da bi prenovili šolo. (Tia, 4. a)

... da bi imeli namesto zvezkov tablice. (Mladen, 4. b)

... da bi imeli na novo pobarvane hodnike. (Max, 4. a)

... da bi imeli še eno računalniško učilnico. (Jan, 4. b)

Nataša Čagalj

... IN POSTATI NEKDO: KOT NATAŠA ČAGALJ

Nataša Čagalj je v svetovnem merilu zelo uspešna modna oblikovalka, svetu mode poznana že 20 let, različni poznavalci o njej govorijo le v presežnikih. Je izjemno talentirana in ustvarjalna oseba, od leta 2014 zaposlena kot kreativna direktorica kanadske modne znamke Ports 1961. Z družino živi v Londonu, drugače pa je: Štorovčanka.

Po končanem podiplomskem študiju na londonskem kolidžu Central St. Martin's je stopila v svet visoke mode pri hišah z dolgoletno in prefinjeno tradicijo. Najprej je delala pri Cerrutiju in nato pri Lanvinu, v letih od 2005 do 2012 je bila vodja oblikovalskega tima pri Stelli McCartney.

Nataša je zgled brez primere, je dokaz, da je mogoče z voljo, trdim delom, zavzetostjo in osredotočenostjo k zastavljenemu cilju postati »NEKDO« v svetu, čeprav izhajaš iz majhnega kraja, kot so Štore. Ponosni smo lahko, da nas vežejo iste klopi, učilnice in šolska zgradba. Kljub vsemu, kar je dosegla in v kakšnih krogih dela, se giblje in živi, pa

je predvsem družinski človek, preprosta in dostopna. Ob obilici dela, ki ga ima, je sprejela prošnjo, da z njo opravi intervju, za kar se ji iz srca zahvaljujem. V prihodnje ji želim še veliko kreativnega navdiha, dobrih idej in uspehov v poslu ter zdravja in osebne sreče, vsem vam pa nekaj njenih utrinkov iz spominov na šolska leta ter na prehojeno pot do željenega cilja. Nataši je uspelo. Zakaj ne bi še nam?

Osnovnošolske klopi ste gulili v šoli v Štorah. Kaj vam je iz tistega časa ostalo najbolj v spominu?

Na osnovno šolo imam polno lepih spominov, med najlepše vsekakor sodi spomin na mojo omo, ki je takrat delala v šolski kuhinji in sem pri njej zmeraj lahko dobila kozarec malinovca, ko sem ji potrkala na zadnja vrata.

Kako danes gledate na svoja osnovnošolska leta? Kako bi se opisali? Kakšna učenka ste bili?

Bila sem radovedna in kreativna, sodelovala sem pri veliko krožkih, spominjam se, da sem vodila šolski radio Klopotec in ilustrirala šolski časopis.

Kdaj se je v vas pojavila želja po modnem ustvarjanju? Kaj vas je k temu pritegnilo, vas zanj navdušilo?

Že od zgodnjih otroških let sem ustvarjala. Starša sta me v tem vedno podpirala in vzpodbujala. Moja mami je moje risbe doma vedno obešala na zid. Tudi pletla sem že zelo zgodaj, mislim, da s sedmimi leti. Potem sem si proti koncu osnovne šole sama začela šivati obleke. Zmeraj sem vedela, da bom v življenju počela nekaj kreativnega. Najprej sem mislila, da bo to arhitektura, potem industrijski dizajn, na koncu pa sem šla študirat modo. Najprej v Ljubljano, potem pa še v London.

Na katero srednjo šolo ste se vpisali in zakaj ravno tja?

Vpisala sem se na srednjo pedagoško šolo, ki je bila takrat zelo podobna zdajšnji gimnaziji in je ponujala dokaj širok izbor predmetov in podlago za nadaljnji študij.

Kdaj vam je uspel preboj v tujino in s čim?

Leta 1994 sem zmagala na natečaju za mlade modne kreatorje in sem zastopala Slovenijo na mednarodnem tekmovanju. Leta 1995 pa sem bila sprejeta na podiplomski študij mode v Londonu. Po končanem študiju sem dobila službo v Parizu.

Kako je reagirala vaša družina, ko ste se odločili, da zapustite Slovenijo in odidete na študij in kasneje na delo izven naših meja?

Pri mojih odločitvah mi je družina vedno stala ob strani in mi po svojih močeh pomagala. Videli so, da si tega res želim in da trdo delam. Ko sem začela delati v Parizu in potem še v Londonu, pa so tudi vedno prihajali na obisk in mi bili v podporo in pomoč.

V enem izmed intervjujev sem prebrala, da ste imeli možnost na delo oditi tudi v Ameriko. Kaj vas je od tega odvrglo in ali kdaj obžalujete to odločitev?

V Ameriko sem imela možnost oditi kar nekajkrat, ampak se za to nisem nikoli odločila. V Ameriko redno odhajam službeno in jo prav rada obiščem, ni mi pa žal, da se tja nisem nikoli preselila.

Ali so vse vaše kreacije nosljive?

V svetovni modni industriji se ustvarjajo oblačila in dodatki s ciljem, da jih ljudje kupijo. Torej je odgovor na vprašanje ja.

Kje iščete navdih za nove modne smernice?

Povsod... Na poti v službo, na potovanjih, na razstavah, v knjigah, v kinu, na koncertih, v 'vintage' trgovinah, boljših sejmih, v pogovorih, razmišljanjih ...

Kako je delati s svetovno znanimi osebnostmi, ki jih navadni smrtniki spremljamo le preko revij, TV ekranov?

To je zame posel, je pa vedno lepo, ko znane osebe nosijo tvoje kreacije, kar je velik kompliment in dobrodošla promocija.

Predstavljam si, da imate modne oblikovalke tudi same namesto garderobne omare kar garderobno sobo, kjer hranite ogromno število svojih kreacij. Kako je s tem pri vas?

Po vseh teh letih, kar se ukvarjam z modo, sem si poleg osebne garderobe ustvarila še precej velik arhiv oblačil, ki jih poleg doma hranim še v skladišču.

Kaj bi za konec sporočili učencem Osnovne šole Štore?

Želim jim veliko lepih izkušenj na Osnovni šoli Štore. Da jim nikoli ne bo težko trdo delati in slediti svojim sanjam. Da bi v življenju našli poklic, ki ga bodo radi opravljali in bodo pri tem srečni.

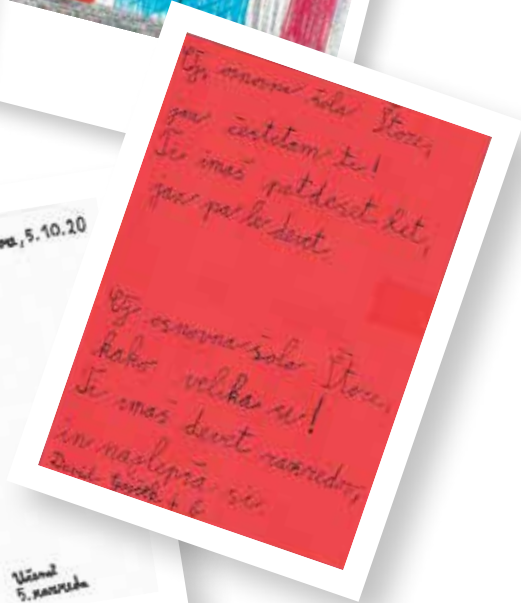
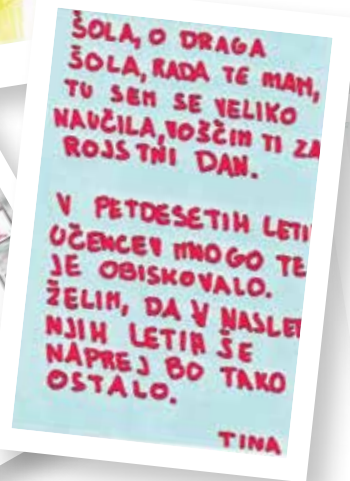
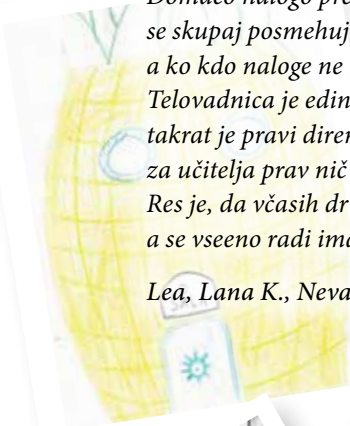
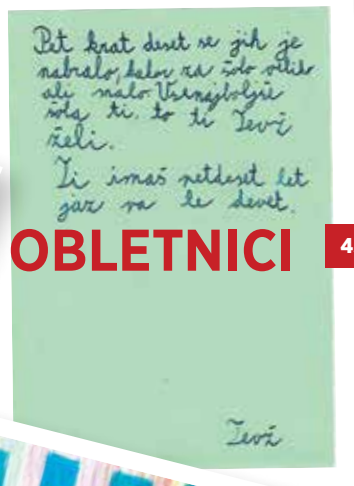
Intervju je pripravila Maša Sivka, 7.a

VOŠČILA UČENCEV IN UČENK OB 50. OBLETNICI ŠOLSKE STAVBE

NAŠA ŠOLA

*V šoli se igramo in dobro se imamo,
ko so testi nergamo,
a smeh spet hitro pride na plano.
Domačo nalogo pregledujemo,
se skupaj posmehujemo,
a ko kdo naloge ne naredi, smeh ga hitro zapusti.
Telovadnica je edini kraj, kjer divjamo kakor zmaj,
takrat je pravi direndaj,
za učitelja prav nič lahek zalogaj.
Res je, da včasih drug za drugim zdivjamo,
a se vseeno radi imamo.*

Lea, Lana K., Neva, Laura, 5. a

KAKŠNA BO ŠOLA ČEZ PETDESET LET?

Naša šola bo čez 50 let še stala in tisti, ki bodo tu učenci, bodo videli, kakšna je bila šola nekoč. Zgradba bo prenovljena in stene ne bodo okrušene, omare pa bodo nove in lepe. Kljub temu da bo šola stara že 100 let, bo še vedno lepa in vsi jo bodo občudovali. Stene bodo prebarvane v lepe naravne barve in okrašene bodo s slikami in plakati slavnih pisateljev in pomembnih ljudi. Naši otroci bodo hodili v moderno šolo, kjer bodo učenci pisali le na tablice in računalnike. Učitelji bodo samo ustno ocenjevali znanje, saj ne bodo pisali testov. Najboljši prostor v šoli bo telovadnica. Ta bo opremljena z različnimi koši in goli, na stenah telovadnice pa bodo pritrjene magnetne žoge. Pred našo šolo bo velik bazen, kjer se bodo učenci v toplih mesecih lahko kopali, pozimi pa se bodo tam drsali in sankali.

Pia Jakš, 5. a

Šola bo kmalu praznovala okroglih 50 let. A jaz že razmišljam, kakšna bo pozneje, ko bo minilo naslednjih 50 in bo stara celo stoletje. Vsak ima drugačno bujno domišljijo in jaz si ta čas v prihodnosti predstavljam tako ... Učenci bodo prišli v šolo, kjer jih bodo čakali roboti ter jim pospravili oblačila in ostalo. Stopili bodo iz avle in se usedli na svoje masažne stole. Stopnic sploh ne bo, saj bodo masažni stoli premični in se bodo vozili po vseh nadstropjih. V razredu bodo imeli le velik ekran, na katerem se bo pojavila robotska učiteljica in povedala učencem, kaj se bodo naučili. Iz stropa bodo visele čelade, s katerimi bodo novo učno snov vlili v učenčeve možgane v petih sekundah, zato bo pouka hitro konec. Za kosilo in malico sploh ne bodo odšli v jedilnico, saj tudi te ne bo čez 50 let. V razredih bodo posebne cevi in računalniki. Tam bodo otroci povedali, kaj si želijo, in vse bo takoj priletelo po ceveh v njihova naročja. Pri športu bodo uporabljali košarkarske koše, ki bodo na raketni pogon, zato bodo lebdeli v zraku. Žoge bodo počivale na stenah in jih bodo priklicali z žvižgom. Takšno šolo si predstavljam čez dolgih pet desetletij. Res bo odlična! A tudi ta, v katero hodim jaz in ki sedaj stoji, je lepa in mi je všeč.

Neva Guček, 5. a

ZAPOSLENI V JUBILEJNEM LETU

Mojca Rožman • *ravnateljica*
 Andreja Jugovič Hočevar •
pomočnica ravnateljice

Strokovni kader

Zdenka Grafenauer Konšak •
šolska svetovalna delavka
 Anja Vedečnik • *psihologinja*

Administrativno-računovodski kader

Tina Sirk Ulcej • *tajnik VIZ*
 Silva Skamen • *računovodkinja*

Tehnični kader

Antonija Fidler • *kuharica*
 Tomaž Pongrac • *kuhar*
 Fanika Pesjak • *kuharica*
 Monika Mastnak • *kuharica*
 Suzana Fidler • *čistilka*
 Andreja Dečman • *čistilka*
 Suzana Jeseničnik • *čistilka*
 Danica Manojlović • *čistilka*

Zvone Jager • *hišnik*

Strokovni delavci na razredni stopnji

Andreja Prostor
 Aleksandra Kovačič
 Mateja Turinek
 Tatjana Mravlak
 Breda Korošec
 Simona Urisk
 Mojca Krajnc
 Marija Krajnc
 Irena Kavka
 Leonida Močivnik
 Maja Plevnik
 Tea Golob
 Brigita Šinkovec
 Maja Lokmić
 Marjeta Krajnc
 Gracija Rossi
 Alenka Rezar
 Štefka Podgoršek

Strokovni delavci na predmetni stopnji

Mihelca Gorjup
 Tonja Preložnik
 Manica Doberšek
 Irena Zorko
 Mateja Rožič
 Sandra Feketija
 Marjan Levec
 Simona Lončar Rozman
 Barbara Žlender
 Branka Bajc
 Janez Čokl
 Brina Meško
 Maja Korošec
 Karli Pintarič
 Danica Kocijan Kiker
 Maja Berčon
 Matjaž Kraus
 Anita Peršuh
 Barbara Štimulak

OSNOVNA ŠOLA ŠTORE, ZBORNİK OB 50-LETNICI ŠOLSKE STAVBE NA LIPI

Uredila: Mojca Rožman

Uredniški odbor: Andreja Jugovič Hočevar, Mihelca Gorjup, Marjeta Krajnc, Mojca Rožman

Lektoriranje: Mihelca Gorjup

Izdajatelj in založnik: Osnovna šola Štore

Fotografije: iz šolskega arhiva OŠ Štore, iz šolskih kronik OŠ Štore, iz osebnih arhivov nekdanjih in sedanjih učiteljev ter učencev, iz osebnega arhiva g. Staneta Krempuša, iz arhiva Železarne Štore

Naslovnica: 4D DESIGN ZMAGO URISK S.P.

Oblikovanje: Olea Europea

Tisk: ArtPro d.o.o.

Naklada: 300 izvodov

December 2017